

Ίω 1,35-42

Οἱ πρῶτοι μαθητές τοῦ Χριστοῦ

Τά σχολεῖα σας, παιδιά, ἔχουν ἤδη ἀρχίσει ἐδῶ καί μέρες. Ἄρχισε καί τό κατηχητικό μας καί χαιρόμαστε πολύ πού σᾶς βλέπουμε σήμερα ἐδῶ. Ἀλλά περισσότερο ἀπ' ὅλους ξέρετε ποιός χαίρεται; Ὁ Χριστός μας! Ἀγαπάει πολύ ἐσᾶς, τά παιδιά, καί θέλει νά σᾶς βλέπει ἀσφαλισμένα μέσα στήν Ἐκκλησία Του.

Εἶναι καί ὁ Χριστός μας δάσκαλος, ὁ γλυκύτερος, σπουδαιότερος καί σοφότερος δάσκαλος ὄλων τῶν αἰώνων! Εἶχε καί μιά σταθερή «τάξη», δηλαδή **μιά ομάδα μέ δώδεκα μαθητές πού ὀνομάζονται... Δώδεκα Ἀπόστολοι.** Μήπως ξέρετε νά μοῦ πεῖτε κάποια ἀπό τά ὀνόματά τους;... Ἄς τούς γνωρίσουμε, λοιπόν, σήμερα στήν πρώτη συνάντηση τοῦ κατηχητικοῦ μας!

Ἄγιογραφική διήγηση

Θά ταξιδέψουμε μέ τή σκέψη μας **στήν Παλαισίνη**, στους Ἁγίους Τόπους, ὅπου ἔζησε καί δίδαξε ὁ Χριστός μας. Θά πᾶμε σ' ἓνα ἐρημικό μέρος, δίπλα στόν Ἰορδάνη ποταμό (*δείχνουμε στόν χάρτη, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό*). Ἐκεῖ ζοῦσε ἓνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ,

ένas σπουδαῖος προφήτης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος (δείχνουμε τὴν εἰκόνα του, βλ. ὀπτικοακουστικό ὑλικό). Μὲ τὸ κήρυγμά του προετοίμαζε τοὺς ἀνθρώπους νὰ δεχτοῦν ὡς σωτήρα τοὺς τὸν Χριστό καὶ σὴ συνέχεια τοὺς **βάφτιζε στὰ νερά τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ**.

Μιά μέρα περνᾶ ἀπὸ κεῖ ...ποιὸς νομίζετε; Ὁ Ἰησοῦς! Μόλις Τὸν εἶδε ὁ Πρόδρομος, εἶπε: **«Νὰ τὸ ἀρνάκι τοῦ Θεοῦ!»**. Τί σήμαιναν αὐτὰ τὰ λόγια; «Νά, Αὐτός πού σάν ἀρνάκι τοῦ Θεοῦ θά θυσιασεῖ γιὰ τίς ἁμαρτίες μας!». Δηλαδή, σάν νὰ ἔλεγε: «Αὐτός εἶναι ὁ Σωτήρας μας! Ἀκολουθήστε Τον!».

Δύο ἀπὸ τοὺς μαθητές του, ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἰωάννης δέν χρειάστηκαν περισσότερα λόγια. Ἄρχισαν νὰ ἀκολουθοῦν βῆμα πρὸς βῆμα τὸν Ἰησοῦ. Ἦθελαν τόσο νὰ Τοῦ μιλήσουν, ἀλλὰ δίσταζαν. **Ὁ Χριστός, ὅμως, πού ὡς Θεός ὄλα τὰ γνωρίζει, κατάλαβε τὴν ἐπιθυμία τους**. Στράφηκε ξαφνικά πρὸς τὰ πίσω καὶ βλέποντάς τους νὰ Τὸν ἀκολουθοῦν, τοὺς ρώτησε:

- Τί θέλετε;

Ἐκεῖνοι γιὰ μιά στιγμή τὰ ἔχασαν. Ἀμέσως ὅμως βρῆκαν τό θάρρος καὶ εὐγενικά Τὸν ρώτησαν:

- Δάσκαλε, ποῦ μένεις;

Τί θά περιμέναμε, παιδιά; Νά τοὺς ἐνημερώσει ὁ Χριστός ποῦ βρισκόταν ἡ κατοικία Του. Ἀλλά... ὄχι! Ἐκεῖνος τοὺς ἔδωσε μιά ἄλλη ἀπάντηση:

- Ἐλάτε νὰ δεῖτε, τοὺς εἶπε.

Καὶ οἱ δύο φίλοι, πού ἐπιθυμοῦσαν τόσο πολὺ νὰ Τὸν γνωρίσουν, δέν ἔχασαν τὴν εὐκαιρία.

Ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦ, ὥσπου ἔφτασαν σὴν κατοικία Του. Μπῆκαν σὶὸ σπῖτι καὶ ἔμειναν μαζί Του ὄχι μία, ὄχι δύο, ἀλλὰ πολλές ὥρες. Τὸν ἄκουγαν νὰ τοὺς μιλάει καὶ δέν χόρταιναν. Τόσο πολὺ **γλυκάθηκαν ἀπὸ τὰ λόγια Του**, ὥστε δέν τοὺς ἔκανε καρδιά νὰ φύγουν. Καὶ μόνο αὐτό; Δέν ζέχασαν σ' ὄλη τὴ ζωὴ τους τὴν ὥρα

πού Τόν συνάντησαν. Τή συγκράτησαν για πάντα στή σκέψη τους. Ήταν **«ώρα δεκάτη»**, όπως έγραψε ο Ίωάννης στό Εύαγγέλιό του, δηλαδή τέσσερις τό απόγευμα (*δείχνουμε τό ρολόι, βλ. όπ. ύλικό*).

Όταν ο Άνδρέας καί ο Ίωάννης επέστρεψαν στά σπίτια τους, δέν μπορούσαν νά περιγράψουν τή χαρά τους. Τί υπέροχος δάσκαλος ήταν ο Χριστός! Πόσο εύτυχισμένοι ένιωθαν πού Τόν είχαν γνωρίσει! Αμέσως τά διηγήθηκαν όλα στά αδελφια τους. Ο Άνδρέας δέν χόρταινε νά λέει στόν αδελφό του τόν Σίμωνα:

- Σίμων, **βρήκαμε επιτέλους τόν Μεσσία*, τόν Χριστό!**

Καί, δίχως νά χάσει καιρό, τόν έφερε νά γνωρίσει ο Ίδιος προσωπικά τόν Ίησοϋ. Όταν ο Κύριος είδε τόν Σίμωνα, τοϋ έδωσε τό όνομα **«Κηφᾶς»**, πού στα έλληνικά σημαίνει **«Πέτρος»**.

Άλλά καί ο Ίωάννης δέν άργησε νά οδηγήσει τόν αδελφό του τόν **Ίάκωβο** κοντά στόν Ίησοϋ. Πολύ σύντομα καί ένας συγχωριανός τους, ο **Φίλιππος**, καί ο φίλος του, ο **Ναθαναήλ**, προστέθηκαν στήν ομάδα τών πρώτων μαθητών τοϋ Χριστοϋ.

Έτσι, λοιπόν, ο Άνδρέας καί ο Πέτρος, ο Ίωάννης καί ο Ίάκωβος, ο Φίλιππος καί ο Ναθαναήλ ένιναν **οί έξι πρώτοι μαθητές** τοϋ Χριστοϋ (*δείχνουμε τίς εικόνες τους, βλ. όπ. ύλικό*). Ο Κύριος κάλεσε κι άλλους έξι μαθητές καί ολοκλήρωσε τήν ομάδα Του. Η Έκκλησία μας τιμᾶ τούς **Δώδεκα Άποστόλους**, όπως όνομάζονται οί μαθητές τοϋ Χριστοϋ, σίς 30 Ίουνίου (*δείχνουμε τήν εικόνα τους καί τόν πάπυρο μέ τά όνόματά τους, βλ. όπ. ύλικό*).

Μαθητές τοϋ Χριστοϋ

Θά θέλατε κι έσεΐς, παιδιά, νά ήσασταν μαζί μέ τόν Άνδρέα, τόν Πέτρο, τόν Ίωάννη καί τούς άλλους μαθητές στή συντροφία τοϋ Χριστοϋ; Νά Τόν άκούτε νά μιλάει, νά Τόν βλέπετε νά κάνει θαύματα,

νά ἀνασταίνει νεκρούς;...

Ἔ, λοιπόν, ἡ συντροφιά τοῦ Χριστοῦ, ἡ ομάδα Του, ὑπάρχει καί στήν ἐποχή μας! Ξέρετε ποῦ βρίσκεται;... **Μέσα στήν Ἐκκλησία Του**, σωστά! Εἶναι τό κατηχητικό μας. **Τό κατηχητικό μας εἶναι ἡ ομάδα, ἡ συντροφιά, τό σχολεῖο τοῦ Χριστοῦ.** Αὐτός εἶναι ὁ δάσκαλός μας. Ὅλα ὅσα ἀκοῦτε ἐδῶ εἶναι λόγια τοῦ Χριστοῦ μας.

Κι ὅλοι ἐμεῖς τί εἴμαστε; **Μαθητές τοῦ Χριστοῦ σάν τούς Δώδεκα Ἀποστόλους.** Γι' αὐτό, παιδιά, **ποτέ νά μὴν ἀφήσουμε τή συντροφιά τοῦ Χριστοῦ, τό κατηχητικό μας!** Νά μὴ χάσουμε οὔτε μιά συνάντηση, γιατί τά λόγια τοῦ Θεοῦ πού ἀκοῦμε ἐδῶ εἶναι πολυτιμότερα κι ἀπό τό χρυσάφι. Ὅσο πιά προσεχτικά τά ἀκοῦμε, τόσο πιά πολύ θά «χρυσώνεται» καί θά λάμπει ἡ ψυχὴ μας, θά γινόμαστε ἀληθινὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ. Σᾶς τό εὐχομαί!

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Προτεινόμενο τραγούδι: «Κατηχητικό, φωλιά», αὐτοσχέδιο, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό).

**Σάν τούς Δώδεκα Ἀποστόλους
δάσκαλο ἔχω κι ὁδηγό
σὴ ζωὴ μου τόν Χριστό.
Στὴ δική Του τὴν ομάδα
θέλω νά ἀσφαλιστῶ!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνες: α) ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος,
β) οἱ ἕξι πρῶτοι μαθητές τοῦ Χριστοῦ,
γ) οἱ ἅγιοι Δώδεκα Ἀπόστολοι.
2. Πάπυρος μέ τά ὀνόματα τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.
3. Προβολή: Τά πρόσωπα τῆς ἱστορίας μας.
4. Ρολόι: «Ώρα δεκάτη».
5. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
6. Ζωγραφιά.
7. Ἀπολυτίκιο τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σέ ἀρχεῖο ἤχου.

* **Ὑποσημείωση:** Ἡ λέξη «Μεσσίας» εἶναι ἐβραϊκή. Στά ἑλληνικά μεταφράζεται «Χριστός».